

דעם רבינ'ס

עוּכט

נח תשפ"ב
גליון 62

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיה"ר ורט)

דער ריינער קוואל

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

קינדער, לאמיר כאפן א שפאציר אין שטעטלע בֶּרְסֵלָב צוריק מיט צוויי הונדערט יאר. אין איינע פון די נעכט פון פרשת נח זענען אריינגעגאנגען עטליכע תלמידים צום הייליגן רבין. דער הייליגער רבי רופט זיך אן צו זיי: "וואס איך טו מיט אייך דאס איז ביי מיר א קלייניגקייט, דאס דארפן ענק מאכן..."

דער רבינ'ס פונעם איז געווען אז דאס וואס ער טוט מיט אונז - אז ער איז אונז מקרב צום באשעפער, דאס איז פאר אים גאר א קליינע זאך, דער רבי וויל אָבער מיר זאלן טון די זאך פון מקרב זיין מענטשן צום אויבערשטן. אָבער דער רבי אליין האט העכערע עבודות פון דעם.

מיט דעם טייטשט דער רבי דעם פסוק וואו דער אויבערשטער באפעלט סיי אדם הראשון און סיי נח "ויברך אתם אלקים לאמור.. פרו ורבו ומלאו את הארץ" זאגט דער רבי אז יעדער איד וואס שיינט אריין גוטע רייד פאר זיין חבר, א דבור פון יראת שמים, ווערט דער חבר זיין תלמיד, אזוי אויך פארקערט ווען דער חבר שיינט אין מיר אריין ריכטיגע דיבורים ווער איך א תלמיד פון מיין חבר, דאס איז פשוט וואס דער פסוק זאגט "ומלאו את הארץ".

אזוי ווי עס איז דא א מצוה צו חתונה האבן און ברענגען קינדער אויף דער וועלט, אז עס זאל זיין מענטשן וואס ווייסן פון אויבערשטן און וועלן מקיים די מצוות, אזוי אויך איז דא מצוה אויף יעדן איד צו אנפילן די וועלט מיט מענטשן וואס וועלן וויסן פון אויבערשטן, ווייל גאר ווען מען ווייסט פון באשעפער ווערט מען גערופן א "מענטש", א מענטש וואס ווייסט נעבער נישט פון אויבערשטן קען נישט ווערן גערופן א מענטש ער איז בעל חי

מיט אן אויסזען פון א מענטש.

דערפאר האט דער רבי אונז זייער געבעטן מיט זאלן זיך באשעפטיגן צו רעדן מיט מענטשן פון יראת שמים, אזוי ווי דער רבי פארציילט ביי די מעשה פון דעם בעל תפלה.

אמאל איז געווען א בעל תפלה וואס האט שטענדיג נאר עוסק געווען אין תפילות און שירות ותושבחות צו השם יתברך. און ער איז גיזעסין חוץ לשוב. און זיין סדר איז געווען. ער פלעגט אמאל אריין צו גיין אין יישוב אריין. און ער פלעגט אריין צו עפעס א מענטש מן הסתם פלעגט ער אריין גיין צו קליינע לייט. דהיינו ארימע לייט א.ד.ג. און ער פלעגט מיט דעם מענטש אנהייבן צו שמועסן פון דעם תכלית פון גאר דער וועלט. באַשר אז צום אמת איז קיין שום תכלית נישט פארהאנדן אויף דער וועלט. נאר מען זאל גאט דינען ווילאנג מען לעבט.

און מען זאל זיך פארברענגען די יארן נאר מיט תפלה צו השם יתברך און מיט שירות ותושבחות צו השם יתברך א.א.וו. און ער פלעגט אסאך שמוסן מיט דעם מענטש אזוינע רייד וואס עס זאל יענעם דערוועקן. ביז זיינע רייד זענען אריין געגאנגען יענעם אין הארצן אריין. ביז דער מענטש איז מרוצה גיווארן אז ער זאל זיך צו אים באהעפן.

און ער פלעגט זיי געבן זיינע חיבורים וואס ער האט געמאכט, ביז עס פלעגט זיך שוין געפינען צווישן זיינע מענטשן. וואס ער האט אהין געבראכט אזוינע וואס זיי האבן שוין אויך געקענט ברענגען מענטשן צו השם יתברך. פלעגט ער אמאל געבן רשות צו איינעם פון זיינע מענטשן. אז ער זאל שוין אויך גיין אין לשוב אריין און זאל דערוועקן מענטשן צום אויבערשטן. אז זיי זאלן נאר גאט דינען.

ר' שמואל הורוויץ זי"ע

חלק ב'

ר' שמואל האַרוויץ איז געווען אַן אייניקל פון הרב רבי שמואל בן ר' ישראל העליר זכר צדיק לברכה, אב בית דין פון הייליגן שטאט צפת.

דער זיידע פון ר' שמואל העליר, הרב רבי אברהם פּרץ זצ"ל איז געווען פון די נאנטע תלמידים פונעם הייליגן חוזה מלוּבלין זצ"ל. ער איז געווען דער בעל תוקע ביים חוזה. רבי שמואל העליר איז אויפגעוואקסן געווארן אין שוים פונעם הייליגן חוזה פון לובלין. דער חוזה האט באפוילן פאר ר' ישראל ער זאל פארן מיט זיין קינד רבי שמואל קיין ארץ ישראל, ווייל עס ווארט אים דארט אפ גרויסע זאכן.

די קבר פון ר' שמואל העליר אין צפת

פּעק און זעק פון פּאַרשידענע געשעפּטן וואו ער האט געמאַכט אַ גוט געשעפּט!! פּאַרשטייט זיך אַז פּאַר זיך האט אים נישט אויסגעפּעלט די אַלע שְׁמאַנצעס, האט ער דאס גערן פּאַרטיילט פּאַר די אַרמיע לייט.

מען פּלעגט ביי ר' שמואל העליר אין שטוב צושטעלן אַ גרויסן טאפ פון זופ און פלייש, און די אַרמיעלייט פּלעגן קומען און די רעבעצין פּלעגט אַנטשעפּן פונעם טאפ פּאַרטיילדיג פּרישע קאַכעדיגע זופ פּאַר די אַרטיגע ענינים, ווען יעדע פּאַר מינוט האט מען צוגעגאַסן נאך אַביסל וואסער צום טאפ, אַז ווען עס איז געקומען די צייט פון נאַכטקאַל איז געבליבן פּאַר ר' שמואל און זיין משפּחה נאך אַביסל וואסער מיט באַנדלעך!

נאכן ערד ציטערניש, ווען דאס האנט פון ר' שמואל איז לידער געשעדיגט געווארן, האט ער געטראכט צו פארן קיין ווין זיך צו לאזן היילן זיין אפגעשוואכטע האנט ביי די ארטיגע דאקטורים, ער האט אנגעפּרעגט מיט אַ שאַלט חלום אויב ער זאל ארויספארן פון ארץ ישראל קיין חוץ לארץ, האט מען אים געוויזן אין חלום דעם פּסוק "תבאמו ותטעמו בהר נחלתך... מקדש ה' פוננו ידך" - דער פּסוק רעדט פון אַריינברענגען עם ישראל קיין ארץ ישראל און דאס ווארט "ידך" איז געווען געפינטלט, האט ער פּאַרשטאַנען אַז ער זאל שטענדיג בלייבן אין ארץ ישראל, און זיינע צוויי הענט וועלן זיין געזונט און שטאַרק, און אזוי איז טאַקע געווען, עס איז אינגאַנצן אויסגעהיילט געווארן.

ר' שמואל העליר האט געהאט אסאך מתנגדים וועלכע פלעגן אים אנטון אסאך צרות, ער האט אבער שטענדיג צוריקגעטון נאך גוטס. איז געווען א מתנגד מיט'ן נאמען מרדכי'לע, וועלכער פלעגט באפאלן ר' שמואל מיט קללות און געשטייערייגען, ווען אינמיטן אויסשיסן זיינע קללות מיט אנגעבלאזענע באָן, האט ר' שמואל געשטייכלט צו אים און גערעדט

רבי שמואל העליר זייענדיג דער רב אין שטאט צפת פלעגט ער יעדן טאג גיין צום שעכט הויז צו האלטן אן אויג אויף די השגחה פון די שוחטים, ארן בעפאר איז ער אליין געווען א שוחט און בודק, אבער נאכדעם וואס עס איז געשען אן ערד ציטערניש אין צפת אין יאר תקצ"ז און זיין האנט איז פארקאפט געווארן א גאנצע נאכט אונטער א הויפן שטיינער, האט ער געמוזט אפלאזן די שחיטה. ווען ער איז אבער געשטעלט געווארן צו זיין דער אב בית דין, איז ער טראץ אלע טרודות געגאנגען יעדן טאג צום שעכט הויז צו זען אז דאס פשרות זאל זיין אויפן בעסטן פארנעם.

אויפן וועג אהיים פון די שחיטה, ווען ער איז אריבער די געשעפּטן, האט ער אריינגעבליקט אין די אידישע געוועלבן, ווען ער האט באמערקט אז דער געשעפּסטמאן איז טרויעריג ווארטנדיג אויף קניגן זאלן באזוכן דעם געשעפּט, איז ער גלייב אריין און געקויפט עפעס א טיכל אדער עפעס א קלייניגקייט און אריינגעווארן א פרייליך ווארט צו מחזק זיין דעם אידל, אזוי האט ער זיך טעגליך אהיים געשלעפט מיט

מיין אָפּש'ה'ס

צו אים מיט ליבליכקייט, מיט וואַרײַמע רייד: "מױדױלע פּאַרױאס
שײַטסױ אזױ, דאָס קען שױטן פּאַר דײַן געזונט? דו קענסט מיר אַלעס
זאָגן װאָיג און געלאָסן."

די שענסטע קאליר

ווען דער שױר ר' משה מאַנטײפּיורזי ז"ל איז געװען בײַ אַ באַזוך אין
שױטאָס צפּת ת"ו, האָט ער אָפּגעשױטאט אַ באַזוך אין שױטוב פּון ר'
שױמאָל העליר. די װענט פּונעם צײַמער װאוּ ר' שױמאָל פּלעגט זײַן
זענען געװען שױװאַרץ פּאַרדײַכערט פּון די לעכט. דער שױר ר' משה האָט
זיך געװאונדערט אויף דעם קאליר, ער האָט קײנמאַל בעפּאָר נישט
געזען אַזאַ קאליר? װען מען האָט אים געענטפּערט אַז דאָס איז בכלל
נישט קײן קאליר נאר װיעך פּון די לעכט װאָס פּרענט בײַ די נעכט
שױען װען ר' שױמאָל איז עױסק אין תּוּרה, האָט ר' משה זײַער מַקנאַ
געװען דעם רב מיט דעם שײַנעם װאָנט קאליר. "איך האָב פּרוּך השױם
גרויסע פּאַלאַצן, מיט גאר שײַנע פּאַרשױדנאַרטיגע קאַלירן" האָט ר'
משה געזאָגט: "אַבער אַזאַ טײַערע קאליר, איז שענער און אַסאַך
חשױבער פּון אַלע פּאַררן אויף דער װעלט!!"

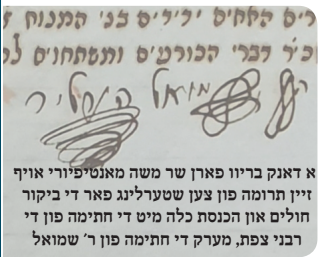
אַײַנע פּון די טעג האָב איך
געװאַלט אַנקומען פּרי אין תּוּר,
אַבער איך האָב פּאַרשפּעטיגט
די באַס... אזױ װי איך האָב נישט
געהאַט קײן פּאַרשפּעטיגונג צעטל,
האַב איך געבעטן פּון אויבערשטן
אַז דער משױגית זאַל מיר נישט
בעטן קײן צעטל, און מײַן תּפּילה
איז אַנגענומען געװאָרן...

י.ר.

יא, דער הייליגער רבי האָט
געװאַלט מען זאַל מתפלל זײַן פּאַר
יעדע קלײניגקײט, אפּילו אויף אַ
שױך בענדל אָדער אַ קנעפּל װאָס
איז אַראָפּגעפּאַלן, זאַל מען זיך נישט
שעמען צו בעטן פּון אויבערשטן.

סייערע קינדער, זײַטס אַתּפּלס איר זאַלן
קאָנען באַז'ה דאָס שױקן בּקרום צום דרוק!

א דאנק ברייו פארן שר משה מאנטייפירי אויף
זיין תרומה פון צען שטערלינג פאר די ביקור
חולים און הכנסת כלה מיט די חתימה פון די
רבני צפת. מערק די חתימה פון ר' שמואל

ווען ר' נתן איז געװען אין אַרץ ישױאַל אין יאר תקפ"ב, איז ער
אַײַנגעשױטאַנען בײַ גאַון רבי שױמאָל
העליר, האָט אים ר' שױמאָל
פּאַרצײלט דעם אויבנדערמאַנטן
סיפור און געפּרעגט פּון ר' נתן:
"װאָס טוט מען אויב מאַכט זיך
אַמאַל אַז איך קען נישט אויסזאָגן
גאַנץ תּהלים"? האָט אים דאָן ר' נתן
מסבּיר געװען די גרויסע מעלה פּון די צען קאַפּיטלעך תּהלים װאָס דער
הייליגער רבי האָט מגלה געװען פּאַר אַ תּיקון הברית און עס װערט
גערוּפּן "תיקון הַפּללי".

ווען ער איז געװען אויף דער עלטער, נישט האַבנדיג קײן צײַט אָדער פּח

בחינה אויף ספורי מעשיות די צענטע מעשה (2) דער בערגר מיטן ארעמאן

די וויסט פארוואס??
דער זוהר הק' רופט אן נח
"א גארשער פאסטער?" (קוק אין הקדמה
פון השתפכות הנפש)

**צו ענטפערן די
בחינות און אריינגיין
אינעם גורל,
02-5-3333-72
646-518-1095
1-518-329-9149**

- א. אים מעביר זיין פון די וועלט
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
 - ב. צום סוף איז געלונגען פאר'ן קיסר אויסצופירן די פלאן מיט'ן זון פונעם בערגר?
 - ניין
 - אים צו מעביר זיין יא, אים צו ארים מאכן נישט.
 - ער האט אים סיי ארים געמאכט און סיי מעביר געווען.
 - ג. וואס האט פארזייעט די ווייב פון ארימאן פאר איר טאכטער?
 - איר גאנצע מעשה און ווי ער האט זיך מוסר נפש געווען פאר איר
 - פאר איר
 - זאל נישט זיין פארמיטן פון אים
 - די שבעה וואס זי האט געשווארן אז איר גאנצע נוסף
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
 - ד. די ווייב פון ארימאן האט געזאגט פאר איר טאכטער אז דער טאטע וויל הרגענען דעם זון פון בערגר, פארוואס?
 - ווייל ער האט אים פיינט
 - וועגן זיין גדלות
 - וועגן זיין שלעכטיקייט
 - ה. און וואס האט זי אים געזאגט וועגן חתונה האבן?
 - זאלסט לכתחילה טאר חתונה האבן מיט'ן זון פון בערגר
 - מעגסט חתונה האבן מיט וועמען דו ווילסט
 - דער זון פון בערגר איז דיין חתן, און זאלסט נישט וועלן קיין אמדערן אויף דער וועלט
 - ו. פארוואס האט די טאכטער אנגענומען די ווערטער פון איר מאמע?
 - ווייל זי האט געשפירט די אמתדיקייט פון די ווערטער
 - ווייל די טאכטער איז געווען א יראת שמים
 - ווייל זי האט געזעהן אז איר געווען א יראת שמים
 - ז. וואס האט די טאכטער אויסגעמאלענעט אויף די כתב וואס זי האט געשריבט פאר'ן זון פון בערגר?
 - אלע פלעצער וואו איר מאמע האט זיך באהאלטן מיט זיין טאטע
 - די מדברות און וועלדער וואו זיי האבן זיך באהאלטן
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
 - ח. וואס לערנסטו איר דערווייל ארויס פון די מעשה?
 - ווי נישט גוט איז די גאון פונעם קיסר
 - ווי גוט איז די יושר פון די ווייב פונעם ארימאן
 - אים צו מאכן ארים

- א. וועלכע שר האט דער בערגר באקומען?
 - סיאיו אים געבוירן געווארן א טאכטער א יפת תואר
 - סיאיו אים געבוירן געווארן א אינגעלע
 - סיאיו אים געבוירן געווארן א אינגעלע א יפת תואר
 - ב. וועלכע שר האט באקומען די ווייב פונעם ארימאן?
 - סיאיו איר געבוירן געווארן א טאכטער א יפת תואר
 - סיאיו איר געבוירן געווארן א אינגעלע
 - סיאיו איר געבוירן געווארן א אינגעלע א יפת תואר
 - ג. וואס איז געווען דער סוף פונעם ארימאן?
 - ער איז געווארן טאכטער ארים
 - ער איז געווארן זייער רייך
 - ער איז נפטר געווארן
 - ד. ווען דער בערגר האט געזעען די ווייב פונעם ארימאן זיך צו משדך זיין, וואס האט זי געענטפערט?
 - אויב איר ווילט בין איך זיכער גרייט
 - יא
 - ניין
 - ה. וואס האט מען צום ערשט געמאכט דעם ארימאן?
 - פאר א פראפירטשיק
 - פאר א יעדניראל
 - פאר א שר
 - ו. וואס איז דער ארימאן געווארן צום סוף?
 - א יעדניראל
 - א קיסר אבער די גאנצע וועלט
 - א קיסר
 - ז. וואס האבן די קעניגן געגעבן פאר'ן קיסר?
 - אסאך טייערע מתנות
 - א גאלדענע קרוין מיט דימאנטן
 - א כתב מיט גילדענע אותיות
 - ח. פארוואס האט דער ארימאן זיך נישט געוואלט זיך משדך זיין מיט'ן בערגר?
 - ווייל עס פאסט נישט אז א יעדניראל זאל זיך משדך זיין מיט א בערגר
 - ווייל עס פאסט נישט אז א קיסר זאל זיך משדך זיין מיט א בערגר
 - ווייל די ווייב פון ארימאן האט נישט געוואלט זיך משדך זיין
 - ט. וואס האט דער קיסר געטראכט צו טאן מיט'ן זון פונעם בערגר?
 - אים צו מאכן ארים

המשך פון זייט 1
דער אויבערשטער
זאל אונז העלפן אז
יעדער פון אונז זאל
קענען אריינשיינען און
באקומען דיבוורים פון
יראת שמים, דיבוורים
פונעם תכלית, דיבוורים
פון התחזקות און די
גאנצע וועלט זאל ווערן
אנגעפילט מיט מענטשן
ואס ווייסן נאר פון דעם
אויבערשטן, אזוי ווי עס
שטייט "ומלאה הארץ דעה את ה'".

המשך פון זייט 3 ר' שמואל הארוויץ חלק ב

אויסצוזאגן דעם גאנצן תהלים אויפן ציין הארזי"ל פלעגט ער טאקע זאגן די צען קאפיטלעך, ער פלעגט זאגן אז די צען קאפיטלעך איז א פלגליות פון גאנץ ספר תהלים, אזוי אויף פלעגט ער דאס זאגן ביי נאך קברי צדיקים, און אויף די תפלות פונעם הייליגן ספר לקוטי תפלות פון ר' נתן.

ר' שמואל העליר האט געהאט ביי זיך אין שטיב אלע ספרים פון הייליגן רבי'ן. (ר' שמואל הארוויץ שרייבט אז ער האט געהאט א ספר לקוטי הלכות יורה דעה מיט א זיגל פון ר' שמואל העליר, געשריבן הגהות מיט זיין האנט שריפט)

ווער דער טשערניער רב איז געווען אין ארץ ישראל איז ער אויף איינגעשטאנען ביי רבי שמואל העליר, אזוי אויף האט די שוועסטער פונעם הייליגן רבי'ן געוואוינט ביים אים אן צו צאלן דירה געלט.

ראוי לאיש ישראל
לשמש בןקני ופאזיטיו נקדושים
ולתמסוק על ידי זה
(עלים לתרופה מכתב יום ב' תרומה תר"ב)

זייד, אלעמאל
ביסטו פרייליך,
וויאזוי?

י'ענקל'ע, א איד וואס האט
א בארד און פיאות איז
אויבא פריילעך.